

سردر ب پارک علم و فناوری سلامت دانشگاه علوم پزشکی تهران

هویت بصری ارزش های زیباشناسنامه در شهر و کیفیت فضایی و امکان ادراک و موقعیت و جهت یابی را شامل می شود. اگر فردی در تهران وارد شود و بعد از دیدن بخش های مختلف شهر بتواند به خوبی بخشن هایی از شهر را توصیف کند و در ذهن او باقی بماند آن فضاهای شهری نمایانگر هویت شهری خواهند بود. در طراحی سردر سعی بر این شد از برخی از طرح های تکرار جلوگیری و طرحی مناسب با برداشت شخص از فضای محیطی مجموعه علمی - درمانی (استفاده از نماد های آموزش و درمان مانند کتاب و تلفیق آن با نماد های معماری ایرانی و اسلامی) ایجاد شود.

در معماری ایرانی سردر صرفاً معبری برای ورود و خروج به فضا نیست. بلکه مفصلی است که علاوه بر تعریف قلمرو و فراهم کردن مقدمات ورود به بنا در اطراف خود فضایی تعاملی را شکل می دهد، که این فضا بستر رویداد های اجتماعی مرتبه با عملکرد بنا می باشد. ورودی هر مجموعه به عنوان مفصل ارتباطی فضای داخلی فضا و فضای عمومی شهر و جریان زندگی حساب می شود **با توجه به ماهیت علمی مجموعه سعی شده است کتاب به عنوان نماد علم به عنوان شاخص ترین عنصر در طراحی به صورت باکس هایی عمودی استفاده شود که در فضای وسیع سایت و فضای سبز گم نشده و نقش میل راهنمایی را داشته باشد**.

همچنین از رنگ سبز (رنگ اصلی بیمارستان) به عنوان رنگ اصلی نما استفاده شده است
ارتفاع برج های عمودی از سطح معبر چهارده متر است که قابلیت کاهش نیز دارد

معیارهایی که سعی شده در طرح سردمجموعه پارک علم و فن آوری سلامت دانشگاه علوم پزشکی تهران رعایت شود:

توجه به موضوع و بیان مفهومی طرح

توجه به دید در شب

تحقیق پذیری طرح

بالا بودن میزان تطابق طرح سردر با کاربری علمی - درمانی

توجه به دوام و استحکام طرح و مطابقت با اقلیم منطقه

شرابط سایت از نظر ابعاد و اندازه و همچنین ارتفاع طرح، لحاظ ضوابط و استانداردهای طراحی برای ورود و خروج

